

registrator@naturvardsverket.se

Yttrande över remiss från Naturvårdsverket angående förslag till föreskrifter om rovdjursförvaltning (NV-06012-18)

Sammanfattning

Sveriges lantbruksuniversitet, SLU, anser att goda grundprinciper är dels lokal förvaltning, där länsstyrelserna kan fatta lokala/regionala beslut utifrån sina förutsättningar dels att det är bra att föreskrifterna är så lika som möjligt för de aktuella rovdjuren, givet de biologiska skillnaderna.

SLU, anser att jakt med hund efter våra stora rovdjur kan vara förenat med betydande djurvälfrädsrisker både för det vilda djuret som för jakthunden och att detta behöver utvärderas.

SLU anser att antalet hundar som släpps efter rovdjur, om detta anses nödvändigt för att utföra jakten, bör begränsas till två för samtliga rovdjursarter.

SLU anser att rätten att besluta om användning av redskap för levandefångst av lodjur bör återlämnas till Naturvårdsverket, som i sin tur bör besluta om förbud mot användning innan effekterna utvärderats vetenskapligt.

Generella synpunkter

SLU vill understryka att lokal förvaltning, där länsstyrelserna kan fatta lokala/regionala beslut utifrån sina förutsättningar, är en god grundprincip. Så länge det finns nationella ramar, dvs att Naturvårdsverket tycker det är bra med en regional tillämpning, så ser SLU ingen anledning att invända mot regional flexibilitet.

Det är bra att föreskrifterna är så lika som möjligt för de angivna rovdjuren, givet de biologiska skillnaderna. Det förenklar efterlevnaden, helt enkelt eftersom det är lättare att minnas vad som gäller för såväl jägare som myndighetspersoner.

3 kap, 7 §

Rovdjur som förföljs av hund vid jakt kan uppleva omfattande stress, och jakten efter stora rovdjur kan också vara förenad med risker för jakthunden. SLU anser att djurvälfrädsriskerna vid jakt med hund efter våra stora rovdjur därför behöver studeras och lagstiftningen anpassas därefter.

Naturvårdsverket föreslår i förslaget till föreskrifterna att tre hundar ska kunna släppas efter varg. SLU anser att när det finns behov av att använda hund, så räcker sannolikt två väl utbildade hundar att uppnå önskad effektivitet i jakten och inläring av att hundar är farliga och bör undvikas. Därmed fås symmetriska regler mellan jakt på de olika rovdjuren.

4 kap, 4 §

Levandefångst i fälla kan utsätta det fångade djuret för betydande stress, vilket inkluderar skadliga fysiologiska förändringar, smärta och fysiska skador (Iossa et al., 2007). Användning av fällor för levandefångst av lodjur förbjöds 2011 av Naturvårdsverket efter att undersökningar på SVA av fällfångade lodjur. Undersökta lodjur uppvisade tydliga tecken på stress och fysiska skador (Söderberg, 2010; Söderberg och Uhlhorn, 2010; Schneider M. 2011). Ett moratorium infördes, då Naturvårdsverket skulle fortsätta utreda djurvälfrädsaspekterna. Sedan några år tillbaka har Naturvårdsverket, utan att visa att fällfångst *inte* utsätter det fångade djuret för ett onödigt lidande, lämnat över beslutet om användning av fälla till länsstyrelserna. Användning av fälla för levandefångst av lo tillåts för närvarande av län i det norra rovdjursförvaltningsområdet. (Fällfångsten förefaller dock ha en liten betydelse när det gäller antal fällda djur). Sammantaget anser SLU att användning av fälla vid licensjakt efter lo inte ska tillåtas, innan effekterna av användningen utretts på ett tillfredsställande vis. Möjligtvis kan enstaka undantag vid skydds jakt ges tills så skett, med krav på larm, kamera och omedelbar vittjning. Rätten att besluta om användning av fälla vid licensjakt efter lo bör lämnas tillbaka till Naturvårdsverket.

Referenser

1. Iossa G., C.D. Soulsbury and S. Harris. 2007. Mammal trapping: A review of animal welfare standards of killing and restraining traps. *Animal Welfare* 16:335-352.
2. Söderberg A. 2010. Fällfångst av lodjur. En sammanställning av uppgifter om avlysningsjakter på lodjur som genomförts i Sverige under perioden 1996-2009. Statens Veterinärmedicinska Anstalt. Rapport 2010-01-28.

3. Söderberg A. och Uhlhorn H. 2010. Sammanställning över skador hos lodjur fällda under licensjakten 2010. Statens Veterinärmedicinska Anstalt. Rapport 2010-10-22.
4. Schneider M. 2011. Fällfångst av lodjur under licensjakten 2010 – sammanställning och översiktlig utvärdering. Rapport till Naturvårdsverket 2011 01 31.

Beslut om detta yttrande har på uppdrag av prorektor fattats av dekan Göran Ståhl vid fakulteten för skogsvetenskap, SLU, efter föredragning av koordinator Fredrika von Sydow. Innehållet har utarbetats av biträdande föreståndaren Margareta Steen vid SCAW Nationellt centrum för djurvälstånd, universitetsadjunkt Johan Lindsjö vid institutionen för husdjurens miljö och hälsa och handläggare vid SCAW Nationellt centrum för djurvälstånd, samt universitetslektor Fredrik Widemo vid institutionen för vilt, fisk och miljö.

Göran Ståhl

Fredrika von Sydow